

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#) [СвТројицаБранズвик](#) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 29. АВГУСТ 2021. Број 104. Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 29. / 13. АВГУСТ 2021. ГОДИНЕ СВ. ЈЕВСТАТИЈЕ, СВ. РОМАН И СВ. РАФАИЛО	НЕДЕЉА 10. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 1. Јутрење – Јеванђеље: Девето Вакрсно Јн. 21,1-14 Лит. Прва Кор: 4,9-16; Јев.. Мт. 17, 14-23
ЧЕТВРТАК, 2. СЕПТЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ
СУБОТА, 4. СЕПТЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч,
НЕДЕЉА, 5. СЕПТЕМБАР СВ. СВЕШТЕНОМУЧЕНИК ИРИНЕЈ, СВ. МУЧ. ЛУП	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч

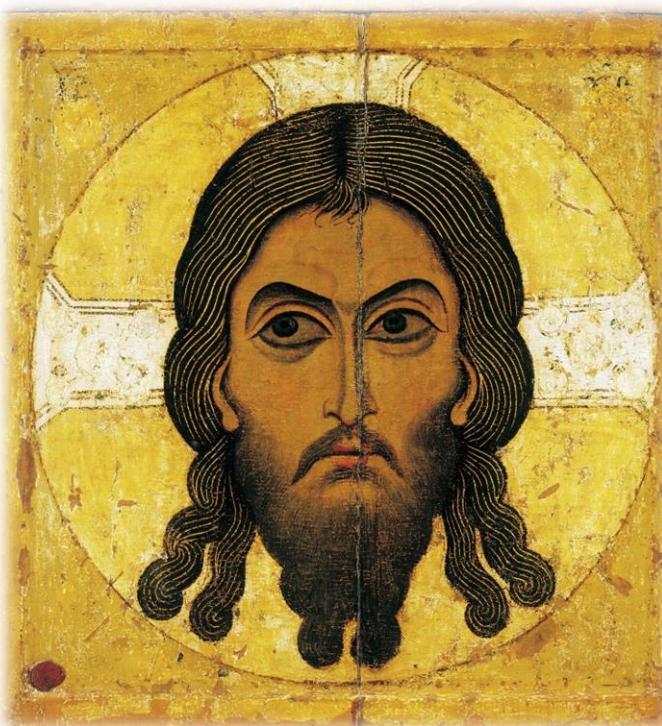
ЦРКВА ЈЕ ЗАТВОРЕНА УСЛЕД ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА НАМЕТНУТИМ ОД ДРЖАВЕ.

НЕРУКОТВОРЕНА ИКОНА ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА

Прославља се 29. августи (16. августи јојулијанском календару)

У то време када Господ наш проповедаше Јеванђеље и исцеливаше сваку болест и сваки недуг на људима, беше у граду Едеси, на обали Еуфрата реке, кнез неки Авгар, сав прокажен губом. Он чу за Христа, Исцелитеља од сваке муке и болести, па послала неког живописца Ананију у Палестину с писмом Христу, у коме Авгар молише Господа да дође у Едесу и да га исцели од губе. У случају да Господ не могадне доћи, нареди кнез Ананији да живопиши лик Његов и донесе, верујући да ће му тај лик повратити здравље.

Господ одговори, да не може доћи, јер се приближаваше време Његовог страдања – узе убрус, убриса Своје лице, и на убрусу уписа се савршено пречисти лик Његов. Тада убрус предаде Господ Ананији с поруком, да ће се кнез од њега исцелити, али не сасвим, због

чега ће Он њему доцније послати посланика, који ће збрисати и остатак болести његове.

Примивши убрус кнез Авгар га целива, и губа спаде са свега његова тела, но остаје мало од ње на лицу његовом. Доцније апостол Тадеј проповедајући Јеванђеље дође Авгару, исцели га потајно и

крсти га. Тада кнез полуна идоле, који стајају пред капијом града, и над капијом стави онај убрус с лицом Христовим, налепљен на дрво, уоквирен у златан рам и окићен бисером. Још написа кнез испод иконе на капији: „Христе Боже, нико се неће постидити, ко се у Тебе нада“.

Доцније, један од праунука Авгарових обнови идолопоклонство. И епископ тога града дође ноћи и зазида ону икону над капијом. Векови су од тада прошли. У време цара Јустинијана нападе Персијски цар Хозрој на Едесу, и град беше у великој тескоби. Деси се тада да епископ Едески Евлавије имаде виђење Пресвете Богородице, која му објави тајну о зазиданој и заборављеној икони. Икона би пронађена, и силом њеном војска Персијска побеђена.

(Пролог)

ОДНОС ПРЕМА НЕПРАВДИ ПО АПОСТОЛУ ПАВЛУ

Прота Милорад Лончар

Неправда је камен спотицања за многе хришћане. Некако нам није лако прихватити да нас људи угрожавају, да против нас сплеткаре, да нас вредјају, да нас оговарају или чине неку другу врсту неправде. Узалуд се бусамо у прса да смо хришћани и да уважавамо све то што нам је Господ открио, а Његови верни слушаоци, ученици, пренели. Има се утисак да се ми ограђујемо од тога, ако се нешто од тога тиче нас. Као да кажемо да је за нас прихватљиво да на неправду одговарамо кротошћу, смиреношћу и љубављу, ако се неправда односи на оног другога, али ако се, којим случајем, односи на нас, онда то није прихватљиво. Општи је утисак, такође, да су чак и овоземаљски закони, који нису у складу са људскошћу и човечношћу у реду, све док се нас самих не тичу.

Апостол Павле, у Првој посланици Коринћанима поручује: „*Кад нас ћете, блајосијамо; кад нас ђоне, ћаримо*“ (ІКор. 4,12) Ово је упутство, не само за Коринћане, већ за све оне који читају апостола Павла и којима он, неминовно, постаје узор. Највећи хришћански писац, онај кога је Господ на посебан начин призвао у Цркву, онај који је „узнесен до трећег неба“ и коме су показана све лепоте неба, тај Апостол каже „кад хуле на нас, молимо“. Значи, као некада сам Господ, Који се моли са крста за оне који су Га приковали на крст, као архијакон и првомученик Стефан, који се моли за своје мучитеље, да им Бог опрости, тако, на исти начин, апостол Павле истиче да „кад хуле на нас молимо“. Како онда можемо имати неки други приступ овој проблематици? Како можемо правдати неке своје ставове где бисмо ми, евентуално, оправдавали то што нисмо спремни да у нашем случају поступимо светопавловски. Нама је тешко то да прихватимо, јер је

наше духовно стање такво да нам не дозвољава да се издигнемо изнад себе. Хришћански може да размишља онај који је са Христом, али не само номинално, већ који истински осећа Христово присуство. Јер, човек нема снаге да без Христа чини ништа. Није ли Христос рекао: „*Ја сам чокот а ви лозе. Ко ослаје у мени и ја у њему, ћај доноси мнои плод, јер без мене не можеше чинити ништа*“ (Јн. 15,5)

Узалуд се труде зидари, ако им план није јасан, ако им онај који води посао не објасни како да зидају, како је зграда замишљена. Некад је неко рекао да човек никада не би пронашао у земљи злато и сребро да му Бог то не допушта. А пророк Давид благовести овако: „*Ако Господ не сазида дом, узалуд се ћруге они који ћај зидају; ако Господ не сачува ћраг, узалуд не сїава чувар*“ (Пс. 126,1)

У НАШЕ ВРЕМЕ СВИ СМО СВЕДОЦИ ТОГА ДО КОЈЕ ПРОПАСТИ ДОВОДИ ЉУДСКО ВОЂЕЊЕ СВЕТДА, АКО ЈЕ ОНО ПОТПУНО ОДВОЈЕНО ОД БОГА.

Некако је природно да човек без Бога у вечитом богоборцу има најбољег сарадника. Ђаво је тај који води људе без Бога. Наравно, то ови не знају. Они мисле да су њихове идеје о томе да је Бог део нашег фолклора, али не и део суштине нашега живљења, природне. Они су дошли до њих, и то њихово сазнање и не треба да се преиспитује, односно не постоје разлози за преиспитивање. Не можете објаснити човеку да је безбожник, ако овај јавно тврди да то није. Он само не осећа Бога, не призыва Га молитвено у свој живот, живи без Бога, те не осећа потребу да се, доносећи одлуке о важним питањима, запита шта би Христос рекао о томе. Тако, ако ми јавно прозовемо премијера Викторије и кажемо му да је безбожник, он би се вероватно бунио, а у најмању руку не би разумео о чему ми њему причамо.

Јер, сасвим је могуће да би он могао да каже да верује у Бога. Међутим, он заборавља да ми то кажемо због тога што су све његове одлуке у вези са ограничењима због корона вируса безбожне одлуке. Па, ако неко упорно доноси безбожне одлуке, онда његово изјашњавање о вери у Бога више ништа не значи. Безбожне одлуке сведоче о томе да је неко истински безбожник. Он, наравно, има право на то да буде безбожник. И Бог му одобрава то право као и устав Аустралије. Значи, то је у складу са слободом по Богу и са слободом по човеку. Међутим, наш „јунак“ ових дана забранио је Богу да присуствује у Аустралији, а уставна овлаштења, или вредности које се односе на слободу говора вероисповести, он ограничава са противуставним законима.

Да ли ми треба да прихватамо законске одредбе оних на власти? У јеку свега што се око нас дешава, ово је потребно ставити у јеванђелске оквире. Једном, давне 1977. године, у Рути Хилу, на годишњој скупштини, којом је председавао, блажене успомене, митрополит Николај, г. Антониј устане и каже: „Преосвећени, у Светом Писму пише да је свака власт од Бога дана“. Митрополит му одговори да је то тачно да тако пише, „али да Бог не поставља властодрица“. Другим речима, власт је „од Бога дана“ у смислу Божијег допуштења да тако буде. Али, та власт, ако ради против интереса народа једне земље, треба да се критикује, тамо где то има основа. Та критика треба да буде добронајмерна, а циљ је да се заслепљене народне вође дозову памети.

Тако, слично апостолу Павлу, који се молио за оне који су хулили на апостоле, ми не хулимо на премијера, али му кажемо да престане са безумљем и безбожништвом, које нас све води у пропаст. Амин.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 29. АВГУСТ

РАНОМ ЊЕГОВОМ МИ СЕ
ИСЦЕЛИСМО (Иса 53, 4)

Xристовом раном ми се исцелисмо; тако пророк Божји прориче, и ми знамо сад, да је његово пророчанство истинито. Страдањем

Христовим ми се спасосмо вечног страдања; крвљу Његовом пречистом ми се очистисмо губе греховне и оживесмо. Крв и тело наше постало је нечисто од греховних страсти; а дух наш, гнездо и извор нечистоће телесне, најпре се очистио. Може ли се нечисто нечистим очистити? Може ли се прљаво платно опрати прљавом водом? Не може. Него само оно што је чисто може опрати оно што је нечисто. Да је род људски нечист, то и незнабоши осећају. Но они нечисто хоће да очисте нечистим, прво призывајући нечисте духове и кланајући се њима, и друго приносећи нечисте жртве, било људске или животињске. Једна кап крви пречистога Христа више може очистити род човечји него све жртве идолопоклоничке од посташа света. Зашто? Зато што је крв Христова чиста, а све друго је нечисто. Лекари узимају једну кап некога оштргога лека, разблажују га, и њиме пелицују многе људе, да их предохране од болести. И крв Христову у Чаши ми разблажавамо водом, па је онда узимамо и пијемо, јер се каже, да кад прободоша тело Господа копљем изиђе крв и вода (Јов. 19, 34). Таква је сила од једне капи крви Његове, да би свет од ње могао сагорети. То је крв безгрешника, једина безгрешна; крв пречиста, једина чиста у свету. О кад би људи знали каква је сила

апсолутне чистоте! Сви нечисти од греха појурили би да се чисте Христом пречистим, и сви немоћни појурили би да се причешћују крвљу и телом Христовим; и сви неверни поверовали би у Христа. Јер ту је троје, и све троје чисто и чисти: чист дух, чиста крв, чисто тело. А само чисто може очистити нечисто; и оно што је здраво може исцелити нездраво; и оно што је моћно може подићи немоћно.

О Господе, свесилни Господе наш, очисти нас грешне раном Твојом крвавом, раном невином и пречистом. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. владика Николај

BARGAINING WITH GOD

OUR PRAYERS SHOULD NOT BE IN THE FORM OF BARGAINING

When we approach the Lord with our needs we should take care that our prayer not be a form of bargaining. God knows our needs before we ask, and it is from our fallen nature that we tend to approach God while trying to bargain with Him. If we want to be healed of an illness that has befallen us, or ask for financial help, we should first ask God for strength and patience to endure whatever He allows to come our way.

The Lord knows what we need, and if we do not receive that which we've asked for, we should cease to ask. It is more important that we gain peace of heart, and spiritual strength. The more we learn patience and trust, the more we will have gained in the long run. Rather than persist in hounding God for what we think we need, we should seek first the Kingdom of God.

The best prayer of all is simply to say, "Lord Jesus Christ, have mercy on me a sinner", knowing that union with Him is the ultimate goal. Having good health, money, things, or

even earthly happiness, must not be the focus of our prayer life.

It is far more beneficial in the long run if we seek inner peace first, and learn to trust God for the rest. He loves us and desires that we come to the knowledge of the Truth and inherit His Kingdom. When we've acquired a peaceful and contrite heart, we will seek to keep God's commandments, and love Him with all our heart. Then we will have a relationship with Him that is based on love rather than infantile bargaining, which can be a form of blackmail.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ПАТРИЈАРХ: ПОРЕДАК ПРИРОДЕ ПОБЕЂУЈЕ СЕ ТАМО ГДЕ ЈЕ ГОСПОД ПРИСУТАН

ЊЕГОВА Светост Патријарх Српски г. Порфирије служио је 22. августа 2021. године у храму Светих Кирила и Методија у Љубљани.

Његовој Светости су, на првој

Литургији коју је као предстојатељ Српске Православне Цркве служио у Словенији, саслуживали Преосвећени Епископ топлички г. Јеротеј, избрани Епископи хвостански Јустин и марчански Сава и свештенство црквених општина Љубљанске и загребачке.

Патријарх је после читања Јеванђеља (Мт. 14, 22-34) позвао присутне да се моле Богу за мир у свету, за благослов Божји међу људима, али и за „мир у свакоме од

нас, како бисмо, утемељени на Христу, могли да се радујемо у једници са Њим". Позвао их је и да радост и мир носећи у себи истовремено и шире око себе.

Предстојатељ Српске Цркве казао је да су апостоли који су се укrcали на брод, како би прешли на другу страну Тиверијадског језера, имали намеру да се у пустињи посвете молитви. „Самоћа и пустиња, осамљено место је по правилу могућност сусретања са собом, али са собом пред лицем Божјим”, истакао је Патријарх.

Извор: *Сајт СПЦ*

МИТРОПОЛИТ ЈОАНИКИЈЕ У ЦЕТИЊСКОМ МАНАСТИРУ

ИЗБРАНИ Митрополит Црногорско-Приморски Г. Јоаникије служио је 22. августа 2021. лета Господњег, у девету недељу по Духовима, свету архијерејску Литургију у Цетињском манастиру. Том приликом се осврнуо на актуелна дешавања у Црној Гори поводом његовог предстојењег устоличења на Цетињу.

„Позивам вас све на преобрађење на које нас призива сам празник Преображења, да се препородимо, испунимо Божје милости и свјетlostи, Божје љубави, правде и доброте. Ја призовам и себе и све вас, и Цетиње и цијелу Црну Гору, да се преобразимо, да радијмо о добру па ћemo добро и дочекати и добро видети, и добро ће се Божје, кога има у изобиљу у овоме народу, умножити у нама. Даће Бог. Човјек има тај унутрашњи порив да ствара, али врло често има унутрашњи порив и да разара, да упропаштава и обесмишљава, да тоне у бесмисао. Нажалост тога имамо у свим временима. Ево, данас на Цетињу биће, како кажу, велика група оних који се противе да *шaj* *окућашор*

звани митрополит Јоаникије Мићовић дође на Цетиње, да се устоличи. И јасно говоре да мене не признају за свога митрополита и да хоће да ме потерају одавде".

(Оширије на интернет страници Митрополије ЦП.)

- ПРАВА РЕВНОСТ ЈЕ ОНА КОЈА ЈЕ РАЗУМНА, ЈЕВАНЂЕЛСКА, КАО ОВА КОЈУ ЈЕ ПОКАЗАО СПАСИТЕЉ. ТАКВУ РЕВНОСТ И МИ ТРЕВАДА ИМAMO, РАЗУМНУ РЕВНОСТ. АКО ЊУ БУДЕМО ИМАЛИ, ИЗБЕЋИ ЂЕМО СВАКИ ФАНАТИЗАМ И СВА ПРЕТЕРИВАЊА. НЕКА БИ НАМ ГОСПОД ПОМОГАО ДА И МИ ИМАМО ИСТУ ОНУ РЕВНОСТ У ВРЛИНИ И ПРЕМА СВАКОМ ДОБРОМ ДЕЛУ КОЈУ јЕ Он ИМАО ПРЕМА ДОМУ ОЦА СВОГА! О бесконачној љубави Божијој.

- Да је и свима нама, као људима и хришћанима, јасно начело да „зло добра донијети неће“, да је „крв људска храна наопака“, ствари би ишли срећније.

ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

Ascetic tenacity, even if it is not masochism or lust for self-destruction, runs the risk of being an extreme example of the will to power and possession – Lucifer's own special temptation. Ascesis then becomes the most dangerous of idols. That is why God expects from us, basically, love and humility.

“I tell you, many have ruined their bodies... and go away without finding anything. We may have evil-smelling breath because of our fasting, we may know the Scriptures by heart, we may recite all the psalms... and still lack what God is looking for – love and humility.” (O. Clemént)

ЗАШТО НАМ ЈЕ БОГ СТВОРИО МОЗАК

Никада, чини ми се, свет није био у прилици да сам себи постави питање, постављено у наслову овога текста, као што је то ово наше време. Ово је време где владајућа клика покушава да озакони оно што је апсолутно безакоње. И, не само да они покушавају да озаконе безакоње, већ очекују да им људи одјају признање за овај њихов нељудски чин. Они траже од нас да не употребљавамо мозак, односно да само један делић мозга употребимо, и то само онај који каже да треба да им будемо послушни. Док нам они одузимају слободу говора, мишљења, кретања, одлучивања о свом здрављу, о својој судбини, о својој будућности, а да ми само кажемо „браво и хвала што бринете о нама“. Ако то не чинимо они ће нас, и то с правом, прогласити непријатељима државе, народа исл. Они ће нас казнити новчано, изопштити из заједнице, ограничити нам услуге.

Сећам се састанка из 1999. године у једном европском граду, на коме је један пуковник немачке војске тражио од српског епископа да покрене иницијативу на Сабору СПЦ да Црква осуди Слободана Милошевића и његов режим због бомбардовања Србије и Црне Горе од стране НАТО пакта. Ово се дешава док пилоти Немачке и Турске, предвођени Американцима и Енглезима, поново бомбардују Србију на крају прошлог века. Зар има већег неморала од овога позива Бундестага? То је директан позив нама да не употребљавамо мозак. Као да нам поручују да је употреба мозга резервисана за неки изабрани свет. Наши представници власти данас, слично немачкој војсци из 1999. године, траже од нас да престанемо да употребљавамо мозак, јер је то за нас зарано и збуњујуће. Они ће нам све објаснити.

(o. Mi)